

Den i Toldlovforslaget ansatte Bestyttelse af $\frac{1}{5}$ Dre pr. Pfd. Btto eller 72 Dre pr. Tønde Cement, er en saa bestyttede Ansættelse, at denne næppe vil afholde de store udenlandske Fabrikker fra som hidtil at overfylde Landet med Dele af deres Overproduktion, der mange Gange salbydes til Priser, som ikke naa vore Produktionsomkostninger, og selv om Salget ikke giver de udenlandske Fabrikker nogen Avance eller maaste endog saa mindre Tab, spiller dette jo ingen Rolle for saa betydelige Virksomheder, naar de derved lette deres hjemlige Marked og opnaa bedre Priser der, som faktisk for Øjeblikket er Tilfældet. At danske Fabrikker i den haarde Kamp, som stadig er ført og føres mod Udlandets Produktion, har haft Blikket aabent for Nødvendigheden af at fremstille et Produkt, der i Godhed fuldt ud kunde staa ved Siden af det bedste som fremstillede i Udlandet, vise de store Styrkeresultater, som dansk Cement ved alle Prøvestationer opnaa, og hvorved er ført Bevis for, at dansk Cement, saavel hvad Fønhed som Styrke angaar, i de allerfleste Tilfælde overgaar de indførte Mærker fra Udlandet.

I mange Aar af vor Virksomhed havde vi en ikke ubetydelig Afsetning af vor Cement til vore Nabolande, navnlig Sverige og Norge, i noget mindre Udstrækning Tyskland og Rusland og særlig have vi haft en betydelig Eksport af flemmet og malet Kridt til Sverige og Tyskland, men som Følge af, at Sverige har paalagt Cement en Indførselstold af 72 Dre pr. Tønde og 1 Krone pr. 200 Pfd. Slemmekridt. Tyskland en Indførselstold af 1 Krone, der indføres over Landgrænsen, samt som Bestyttelse af Kridtstemmerne paa Rhgen en Told af Slemmekridt af 30 Pf. pr. 200 U, hvorved Forretningen med flemmet Kridt har faaet et saadant Anse, at vi have set os nødsagede til for Øjeblikket helt at indstille denne Fabrikationsgren, og Rusland ligeledes har lagt høj Told nemlig 2 Kr. 16 Dre pr. Tønde for Indførsel af Cement, er vort Afsetningsomraade nu alene henvist til Salg paa Indlandet, idet vor Veligheden ved en Fjord med ringe Vanddybde, høje Havneafgifter, alene denne Afgift paa vor Cementvirksomhed svarer til $3\frac{1}{2}$ pCt. af vor Aktiekapital, høje Arbejdsløn, mindre gode Fabrikarbejdere, da vore hjemlige Arbejdere jo særlig har faaet deres Opdragelse som Landarbejdere, betydelig dyrere Kulpriser, dels begrundet i Kultolden og vanskelige Fragtforhold. Told paa alle mulige Dele, som benyttes i vor Virksomhed som f. Eks. Staver, Baand, Jærnbaand m. m. til Emballagen, alle Massindele, da disse isølge den nye og begrænsede Virksomhed alle maa tages fra Udlandet m. m., ikke muliggør Optagelse af en Eksport til Udlandet. Som en Følge af de mange direkte og indirekte Afgifter, der tynge paa vor danske Cementindustri, og paa Grund af Landets Størrelse med dets hjemlige Forbrug, er dermed givet, at Fabrikkerne kun kunne føres til en begrænset Størrelse, der i Sammenligning med de langt betydeligere Virksomheder i Udlandet, der arbejde med billigere Arbejdskraft, billigere Brændsel, mere udviklede Samfærdselsmidler og som Følge heraf billigere Fragtforhold, store Afsetningsomraader m. m. ere vi lige overfor disse saa uheldig stillede, at det maa synes kun at være et meget beskedent og fuldstændigt nødvendigt Kridt, naar det høje Toldudvalg vil hævde en Indførselstold som den i Forslaget ansatte.

Naar vi se hen til det Udbytte, vi hidtil have haft af vor Virksomhed, der kun har været en lille Rente, se vi i Virkeligheden ikke rettere, end at den danske Cementindustri, der dog efterhaanden har faaet nogen Betydning, der har hævdet sig som en god og paalidelig Vare, der fremstillede af vort hjemlige Materialer ved Hjælp af danske Arbejdere, og alt nu har naaet saa langt frem, at vi omtrent kan forsynne vort Indland med dette Forbrug, og med en lille Bestyttelse absolut kunne og ville naa dette, i høj Grad er udsat for den Fare at gaa til Grunde, kvant af Udlandets store og kraftigere Arme.

At der i de senere Aar har gjort sig en Tendens gældende, navnlig hos de ministerielle Autoriteter, til at foretrække dansk Cement til deres store Byggeføretagender, maa vi i høj Grad paastønne og være de høje Autoriteter taknemmelige for, dette har ogsaa i betydelig Grad styrket os i vor Kamp mod det fremmede, men det store almindelige Forbrug, selv store kommunale Autoriteter, tage desværre ikke saadanne Hensyn, der spørges i de allerfleste Tilfælde næppe om Godhed, kun om Prisbilligheden, og dog er selvfølgelig den bedre Vare med dens større Fønhed ikke lidet dyrere i Fremstillingen end den lettere brændte, grovere malede og mindre gode udenlandske Vare, der i Flæng med bedre Mærker salbydes her i Landet.